

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1109

15.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Η δεύτερη επανάσταση Τόμος II: Το λαϊκό κράτος

Μέρος 6

Μορφή κράτους και κυβέρνησης

Εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές είμαστε μάλλον αδιάφοροι στο ζήτημα της εξωτερικής μορφής του κράτους. Το λαϊκό κράτος του μέλλοντος είναι ένα εθνικοσοσιαλιστικό Weltanschauungsstaat, στο οποίο το κόμμα ενσαρκώνει την ιστορική αποστολή του έθνους. Αυτό σημαίνει: "Το έθνος είναι το έθνος που έχει την αποστολή του να αναδείξει την εθνική κοινωνία:

Η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα είναι η δεσμευτική βάση της völkisch ζωής. Αυτός είναι ο αποφασιστικός παράγοντας- αντίθετα, η τυπική δομή έχει σχετικά μικρή σημασία.

Στην πολιτική του διαθήκη, ο ίδιος ο Αδόλφος Χίτλερ διέλυσε την ενότητα του κράτους, της κυβέρνησης και της κομματικής ηγεσίας που ενσάρκωνε ο ίδιος και αναδιοργάνωσε την πολιτική τάξη διορίζοντας έναν πρόεδρο του Ράιχ, έναν καγκελάριο του Ράιχ και έναν υπουργό του κόμματος. Στην πραγματικότητα, αυτή η συσσώρευση αξιωμάτων φαίνεται ακατάλληλη τη στιγμή που μια παντοδύναμη ιδιοφυΐα -όπως ήταν ο Φύρερ μας- δεν κρατά πλέον τα ηνία.

Μακροπρόθεσμα, είναι λογικό να επιστρέψουμε σε μια μοναρχική τάξη. Η ενοποίηση της Ευρώπης για την οποία αγωνιζόμαστε και η στενή σύνδεση με τα

άλλα έθνη της λευκής φυλής και τον ισλαμικό πολιτιστικό χώρο θα έχει επίσης συνέπειες όσον αφορά το συνταγματικό δίκαιο. Ο βαθύτερος δεσμός μεταξύ των λαών θα δημιουργήσει κοινούς θεσμούς, ο πρώτος από τους οποίους είναι αυτός ενός συμβολικού κοινού αρχηγού κράτους.

Μια προσωπική ένωση μεταξύ του αξιώματος του ηγέτη του γερμανικού εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος και του αξιώματος του κοινού αρχηγού του κράτους είναι, ωστόσο, εξίσου δύσκολο για τους άλλους λαούς του ζωτικού μας χώρου να υπομείνουν, όπως και η εκλογή αυτού του ανώτατου συμβόλου αυτής της κοινότητας των εθνών μόνο από τον γερμανικό λαό. Από την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να αναμένεται από το γερμανικό έθνος να επιτρέψει σε άλλους λαούς να παρεμβαίνουν στη διαμόρφωση της κρατικής του ζωής, συμφωνώντας σε μια κοινή εκλογή που ενδεχομένως θα καταλήξει σε έναν μη γερμανό αρχηγό κράτους.

Εδώ, η μοναρχία προσφέρει την κατάλληλη διέξοδο. Επιπλέον, η αυτοκρατορία αντιστοιχεί τόσο στη γερμανική όσο και στη ρωμαϊκή δυτική παράδοση. Η μοναρχία ενσαρκώνει τη νομιμότητα και τη σταθερότητα και ανυψώνει το αξίωμα του αρχηγού του κράτους έξω από τη φασαρία και τις πολιτικές διαμάχες. Γίνεται έτσι πόλος ανάπαυσης στη διαδικασία της διαρκώς εξελισσόμενης επανάστασης και στην ταχύτατα κινούμενη εποχή μας των αέναων πολιτικών και κοινωνικών αλλαγών.

Κατά την εξέλιξη της προσέγγισης των γερμανικών συνιστώντων κρατιδίων και των παραμεθόριων επαρχιών, που είχαν διαχωριστεί μεταξύ τους για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, η μοναρχία μπόρεσε επίσης να λειτουργήσει ως ενωτικός δεσμός. Συνολικά, υπάρχουν περισσότερα επιχειρήματα υπέρ παρά κατά μιας γερμανορωμαϊκής αυτοκρατορίας: πρόκειται για το παλιό ερώτημα της Δύσης - χάος ή αυτοκρατορία;

Η προηγούμενη απόρριψη των μοναρχικών τάσεων παλινόρθωσης από το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα ήταν αποτέλεσμα της ιστορικής εγγύτητας με την αυτοκρατορία του Γουλιέλμου και του αναγκαίου αγώνα κατά της εξουσίας της αντίδρασης, η οποία επίσης χρησιμοποίησε τα μοναρχικά αισθήματα πολλών Γερμανών για να καταπολεμήσει τον εθνικοσοσιαλισμό.

Αυτό έχει αλλάξει: Ο μοναρχισμός δεν αποτελεί πλέον ανεξάρτητη πολιτική δύναμη στη Γερμανία. Γι' αυτό σήμερα μπορούμε να σκεφτούμε αμερόληπτα για το αν το εθνικοσοσιαλιστικό λαϊκό κράτος δεν θα έπρεπε να δώσει στον εαυτό του μια μοναρχική μορφή μακροπρόθεσμα. Αν ποτέ αποφασίσουμε να το κάνουμε - και αυτό δεν είναι ένα επείγον πολιτικό πρόβλημα ή έστω ένα απαραίτητο μέρος της ιδέας μας - πρέπει να δώσουμε προσοχή μόνο σε δύο πράγματα:

Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η αυτοκρατορία θα παραμείνει αποκλειστικά σύμβολο και να αποτρέψουμε αντιδραστικές δυνάμεις από το να δυναμώσουν στη σκιά του θρόνου και να επιχειρήσουν να ακολουθήσουν μια ανεξάρτητη "αυτοκρατορική" πολιτική - το ισπανικό παράδειγμα δείχνει πόσο επικίνδυνη θα ήταν μια τέτοια εξέλιξη, όπου ο ίδιος ο βασιλιάς που ο Φράνκο θεωρούσε ως εγγυητή της σταθερότητας της εθνικής Ισπανίας άνοιξε το δρόμο προς τις πεδιάδες της δημοκρατίας και συνεπώς προς την παρακμή.

Αν είμαστε διατεθειμένοι να αφαιρέσουμε το αξίωμα του αρχηγού του κράτους από κάθε πολιτική διαμάχη και να επαναφέρουμε την κληρονομική μοναρχία, θα πρέπει, από την άλλη πλευρά, να επιμείνουμε ότι το αξίωμα του αρχηγού της κυβέρνησης παραμένει πάντα άρρηκτα συνδεδεμένο με αυτό του αρχηγού του κόμματος του NSDAP. Αρχικά μίλησα για τα τρία επίπεδα της *völkisch* ζωής. Το πρώτο επίπεδο - το νόημα και η αποστολή του έθνους - διαμορφώνεται από το κόμμα, καθορίζεται για πάντα από την εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία και συμβολίζεται ενδεχομένως από την αμετάβλητη μορφή της κληρονομικής μοναρχίας.

Το δεύτερο επίπεδο είναι το καθημερινό έργο της κυβέρνησης και της διοίκησης. Σε αυτό το επίπεδο, αντιμετωπίζουμε δύο καθήκοντα:

- Η κυβέρνηση πρέπει να υλοποιήσει τους στόχους του κινήματός μας βήμα προς βήμα και να μη χάσει ποτέ από τα μάτια της το ιστορικό καθήκον του έθνους.
- Η κυβέρνηση πρέπει να αντιμετωπίσει και να επιλύσει τα αυξανόμενα προβλήματα μιας ιδιαίτερα ανεπτυγμένης βιομηχανικής κοινωνίας.

Το πρώτο καθήκον είναι αυτό της κατεύθυνσης της πολιτικής μας. Επιλύεται μέσω της ενότητας του κόμματος και του κράτους.

Το δεύτερο καθήκον φαίνεται ασύγκριτα πιο σημαντικό για τη μάζα του λαού μας.

Ας μην κάνει κανείς λάθος:

Αν ο λαός μας εναποθέσει και πάλι όλες του τις ελπίδες στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, αυτό δεν θα γίνει για χάρη της κοσμοθεωρίας μας, αλλά επειδή οι δημοκράτες και οι κομμουνιστές δεν μπορούν πλέον να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και τις κρίσεις, και σε αυτό είμαστε -όπως και στο παρελθόν- οι μόνοι που μπορούμε να βγάλουμε το κάρο από τη λάσπη.

Ο λαός δεν θα ενδιαφερθεί για το τι πιστεύουμε για τον Σιωνισμό, αν είμαστε υπέρ της μοναρχίας ή της δημοκρατίας, αν η κυβέρνηση είναι δικτατορική ή κοινοβουλευτική. Ο λαός θα περιμένει από εμάς να βάλουμε σε τάξη την

οικονομία, να στείλουμε τους ξένους πίσω, να διασφαλίσουμε τον ενεργειακό εφοδιασμό, να νικήσουμε το έγκλημα και να εξαλείψουμε την ανεργία - για να αναφέρουμε μερικά μόνο παραδείγματα.

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος δεν θα είναι επομένως μια κομματική δικτατορία. Δεν θα επιτρέψουμε σε πειραματιστές ιδεολόγους να κυριαρχήσουν στο κυβερνητικό έργο. Η κυβέρνηση θα βρεθεί αντιμέτωπη με δύσκολα -σχεδόν άλυτα- προβλήματα -έστω και μόνο επειδή κατά πάσα πιθανότητα θα κληθούμε πάλι την τελευταία στιγμή να κάνουμε θαύματα. Τα προβλήματα αυτά θα πρέπει να λυθούν από ειδικούς.

Μαζί μας, η απόδοση και η επιτυχία μετράνε - όχι το βιβλίο του κόμματος!

Αυτό θα σηματοδοτήσει το τέλος της εποχής των δημοκρατικών "παγκόσμιων ιδιοφυιών" που χθες ήταν υπουργοί Γεωργίας, σήμερα υπουργοί Οικονομικών και αύριο ακόμη και υπουργοί Άμυνας. Η "ορθοδοξία" δεν είναι καθοριστική, αλλά η επιτυχία. Το ότι η πολιτική διεξάγεται πάντως σε εθνικοσοσιαλιστική βάση το εξασφαλίζει ο επικεφαλής της κυβέρνησης, ο οποίος ηγείται και του κόμματος. Κατά τα λοιπά, όμως, δεν είναι καθήκον του κόμματος να αναλάβει την κυβερνητική δραστηριότητα, αλλά απλώς να την εποπτεύει. Η δραστηριότητα σε αυτό το δεύτερο επίπεδο είναι εξίσου ένα επάγγελμα με τα άλλα. Απαιτεί προσεκτική κατάρτιση, η οποία θα συζητηθεί αργότερα, και δεν αποτελεί ιδεολογική παιδική χαρά ή πεδίο αποφάσεων της πλειοψηφίας. Είναι μια επιχείρηση παροχής υπηρεσιών προς το λαό μας και την ιστορική του αποστολή.

Αν όλες αυτές οι αρχές τηρηθούν, ο εθνικοσοσιαλισμός θα εγκαθιδρύσει μια Νέα Τάξη και θα εκπληρώσει την προφητεία του Φύρερ:

"Ο εθνικοσοσιαλισμός θα καθορίσει τα επόμενα χίλια χρόνια της γερμανικής ιστορίας".

2. ΤΟ ΜΕΡΟΣ

"Η εξέγερση είναι δικαιολογημένη" - Μάο Τσε Τουνγκ

-

Το ιστορικό παράδειγμα: Η Πολιτιστική Επανάσταση

Το 1949, ο Μάο Τσε Τουνγκ ανακήρυξε τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στο Πεκίνο. Αυτό σηματοδότησε το τέλος ενός μακροχρόνιου εμφυλίου πολέμου μεταξύ των Εθνικών Κινέζων και των Κόκκινων Κινέζων.

Στο πλαίσιο των προβληματισμών μας για το Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος, δεν πρέπει να ασχοληθούμε με τα επιτεύγματα, τις επιτυχίες, τα λάθη και τα εγκλήματα του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Κίνα. Εξάλλου, αρχικά δεν φαινόταν να διαφέρει σημαντικά από άλλα μαρξιστικά συστήματα διακυβέρνησης, και ακόμη και η ρήξη μεταξύ Μόσχας και Πεκίνου μετά το θάνατο του Στάλιν οφειλόταν κυρίως στις εθνικές σχέσεις μεταξύ Κίνας και Ρωσίας και στην ιστορία τους. Όλα αυτά δεν μας ενδιαφέρουν ιδεολογικά. Εξετάζουμε μόνο ένα γεγονός στην πολιτική ιστορία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, τη λεγόμενη "Πολιτιστική Επανάσταση", με την οποία ο μαοϊσμός αποκόπηκε ιδεολογικά από τον μωσαϊκό κομμουνισμό και η οποία είναι επίσης σημαντική για μας.

Κάθε κοσμοθεωρητικό κράτος που κυριαρχείται από ένα μόνο κόμμα - ανεξάρτητα από τον ιδεολογικό του προσανατολισμό - αντιμετωπίζει τα ίδια κρίσιμα προβλήματα

:

Το επαναστατικό κόμμα, το οποίο κατέκτησε την εξουσία στο κράτος και αποτύπωσε την κοσμοθεωρία του στον εθνικό οργανισμό, συνήθως μετασχηματίζεται κατά την επόμενη περίοδο ως κρατικό κόμμα σε έναν γραφειοκρατικό μηχανισμό, τα μέλη του οποίου ενδιαφέρονται πρωτίστως για τη διατήρηση της εξουσίας, των προνομίων και του όσο το δυνατόν πιο ομαλού διοικητικού έργου. Η επαναστατική δυναμική στερεύει, οι καριερίστες επιβάλλονται στο κόμμα και εκτοπίζουν τους ιδεαλιστές της πρώτης ώρας.

Αυτό είναι ένα πρόβλημα του CPDSU, όπως ήταν, για παράδειγμα, ένα πρόβλημα του PNF, του Εθνικού Φασιστικού Κόμματος της Ιταλίας. Και αν είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας, πρέπει να πούμε ότι και το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα μπλέχτηκε εν μέρει σε αυτή τη μοίρα ενός κρατικού κόμματος:

Δεν θα υπήρχε άλλος τρόπος να κατανοήσουμε τον κακό λόγο των "χρυσών φασιανών", την κατά καιρούς αποτυχία των κομισιρίων άμυνας Gau στο τέλος του πολέμου, τα οποία ήταν άλλωστε κομματικά γραφεία, την απότομη διάλυση του στρατού εκατομμυρίων του κόμματος μετά τη συνθηκολόγηση, τον ανάξιο, συκοφαντικό καιροσκοπισμό των πρώην κομματικών συντρόφων που υπηρέτησαν και συνεχίζουν να υπηρετούν το κατοχικό καθεστώς και το γεγονός ότι έπρεπε πρώτα να μεγαλώσει μια νέα γενιά, ώστε να γίνει δυνατή η αναγέννηση του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος.

Εμείς οι νέοι εθνικοσοσιαλιστές δεν ανεχόμαστε όταν οι αιώνιοι υποκριτές, οι εχθροί του λαού μας και της ιδέας μας, καταδικάζουν και επικρίνουν το κόμμα και το κράτος του Τρίτου Ράιχ. Αλλά και εμείς οι ίδιοι πρέπει να μάθουμε μεταξύ μας να παραδεχόμαστε τα λάθη και να σκεφτόμαστε πώς μπορούμε να τα πάμε

καλύτερα στο μέλλον - με αμετάβλητη πίστη στο λαό και το κίνημα.

Το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα φάνηκε επίσης ανίκανο να ξεφύγει από αυτό το προφανώς αναπόφευκτο αδιέξοδο ενός κρατικού κόμματος. Όμως, μετά από μια δεκαετία και πλέον απόλυτης εξουσίας, ένα σύνθημα του Μάο Τσε Τουνγκ ξάφνιασε τις μάζες εκατομμυρίων απογοητευμένων και ιδεαλιστών επαναστατών, ιδιαίτερα μεταξύ της νεολαίας, και τους χορτασμένους, αυτοικανοποιημένους μεγαλοστελέχη του κόμματος: **Η εξέγερση είναι δικαιολογημένη!**

Έγινε το σύνθημα της Πολιτιστικής Επανάστασης. Έξω από την Κίνα, μόνο λίγοι άνθρωποι έχουν κατανοήσει τις συνέπειες αυτής της επανάστασης για όλους μας. Για τους περισσότερους, εμφανίζεται ως ένα ακατανόητο γεγονός σε μια εξωτική χώρα. Για τους επαναστάτες, ωστόσο, που θεωρούν αναπόφευκτο το γεγονός ότι ένα ενιαίο κόμμα οργανώνει όλες τις δυνάμεις ενός λαού, αλλά που απελπίστηκαν από τη φαινομενικά αναπόφευκτη ανάπτυξη μιας νέας "τάξης", μιας μεγαλοκυβέρνησης, η Πολιτιστική Επανάσταση έγινε φάρος ελπίδας.

Η εξέγερση είναι δικαιολογημένη!

Για πρώτη φορά στην ιστορία, ένας νικηφόρος επαναστάτης δήλωσε ότι ακόμη και χρόνια μετά τη νίκη υπάρχει λόγος να επαναστατήσει κανείς.

Η επανάσταση δεν γινόταν πλέον αντιληπτή ως ένα εφάπαξ γεγονός, αλλά ως ένα μόνιμο, υποχρεωτικό καθήκον! Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της Πολιτιστικής Επανάστασης για κάθε επαναστάτη. Ας μη μου πει κανείς ότι αυτή η πολιτιστική επανάσταση είναι "μαρξιστική διαβολική δουλειά". Εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές είμαστε αντιμέτωποι με το ίδιο καθήκον. Και εμείς λέμε: "Ο κόσμος είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο:

Η επανάσταση δεν είναι η κατάκτηση της εξουσίας από ένα επαναστατικό κόμμα, αλλά μια πνευματική ανατροπή που απαιτεί συνεχή δέσμευση και ετοιμότητα για επαναστατικό αγώνα ακόμη και μετά τη νίκη!

Οι αγωνιστές των SA των ετών 33/34 δεν εννοούσαν τίποτε άλλο όταν μιλούσαν για την αναγκαιότητα ότι "η επανάσταση πρέπει να συνεχιστεί, μια κοινωνική επανάσταση πρέπει να ακολουθήσει την εθνική", με λίγα λόγια, ότι η Δεύτερη Επανάσταση είναι ένας υποχρεωτικός στόχος του επαναστατικού εθνικοσοσιαλισμού.

Η εξέγερση είναι δικαιολογημένη!

Οφείλουμε αυτή τη διαπίστωση του Μάο Τσε Τουνγκ, την οποία ο Ερνστ Ρεμ θα μπορούσε εξίσου καλά να είχε πει ήδη από το 1934, στο παράδειγμα της κινεζικής

Πολιτιστικής Επανάστασης. Είναι επομένως σωστό να τοποθετήσουμε τον εθνικοσοσιαλισμό στο πεδίο της έντασης μεταξύ του Λουδοβίκου Ναπολέοντα και του Μάο Τσε Τουνγκ. Και τα δύο ιστορικά παραδείγματα μπορούν να μας βάλουν σε σκέψεις, ακόμη και αν ορθώς δεν θέλουμε και δεν μπορούμε απλώς να τα μιμηθούμε.

Φυσικά, η Πολιτιστική Επανάσταση είχε και τις σκοτεινές της πλευρές! Πήγε πίσω την επιστημονική, τεχνική και οικονομική ανάπτυξη της Κίνας κατά δεκαετίες και, στην πορεία της, είχε περισσότερα κοινά με μια πολιτική καταστροφής παρά με την υπεύθυνη εκπλήρωση των καθηκόντων που αναλογούν σε ένα ενωμένο κόμμα ως φορέα της βούλησης του έθνους. Ωστόσο, αυτό δείχνει μόνο τους περιορισμούς της άκαμπτης δογματικής μαρξιστικής ιδεολογίας, η οποία φέρει μια αντίληψη για το καθήκον του κόμματος που έχει ελάχιστη σχέση με τα συμφέροντα του λαού.

Όλα είναι ευκολότερα για το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα. Δεν χρειάζεται να καταφύγουμε σε ένα τόσο απελπισμένο μέσο όπως ήταν η Πολιτιστική Επανάσταση για να εμποδίσουμε την παγίωση της επανάστασης, γιατί έχουμε μια διαφορετική εικόνα για το καθήκον του κόμματος!

Είναι δυνατόν να οργανωθεί το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα από την αρχή με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εκφυλιστεί σε κυριαρχία των μεγαλοστελεχών ακόμη και μετά τη νίκη του. Αυτό είναι που θέλω να δείξω στη συνέχεια.

Η εξέγερση είναι δικαιολογημένη!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHEFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 128 Copyright © 1978 26 April 2017 2306

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten und es ist in der Bundesrepublik und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene?

„Militarismus und Faschismus, Verdrängung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, das Kino der gemalten Idee unserer hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu zerstören.“

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin selbstverständlich Väter und Kameraden, welche weiterhin an Hitler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar verboten geworden, aber die Größe des Nationalsozialismus ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verschiedenen Gruppen ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (V-) zu kämpfen, keine Hilfe und Unterstützung, Überforderung und Konzentration.

„Ich „legal“ oder „illegal“, als im Wahlkampf oder im Brandanschlag, als im Propagandakampfen, bewaffnet oder auf einem Schiffsfeld, andere Art, jeder Nationalsozialist ist ein Kämpfer!“

Hilf Hitler!
Gottwald Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Παραγγίξατε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντικτύπο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Σπέρλεϊ της Λούριςμπίτς (www.proustingtheancient.com/truth.htm). Έχει φτάσει στις 21 σελίδες τώρα, και έχω πολλά να πω να είναι. Η μέλιτη του Η' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απίστευτο παρανοϊκό πληροφόρηση. Αναζητάς πληροφορίες για ένα πρόγραμμα και βρισκόμαστε αλλά δυο πρόγραμμα που πρέπει να τροποποιήσουμε. Απομένει λίγο σαν να είσαι αρχαιολόγος που ζητάει το θαμμένο παρόν. Ένα παρόν που θα προτιμούσαν να μην έρθει στο φως.

the **NEW ORDER**

Number 174 (202) Copyright © 1978 April 26, 2017 2326

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottwald Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!